

عنوان مقاله:

بررسی نقش مولفه های ارزیابی حل مسئله در پیش بینی سبک های تصمیم گیری کارکنان صنعت

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی و اولین کنفرانس بین المللی پژوهشهای نوین در علوم انسانی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

صادق نصری - عضو هیات علمی و استادیار، دکترای روانشناسی، گروه علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی تهران

هیذا قاسمی همای - کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی، گروه علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی تهران

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر بررسی ارتباط بین مولفه های ارزیابی حل مسئله (اعتماد در حل مسئله، گرایش اجتناب و کنترل شخصی در حل مسئله) و سبک های تصمیم گیری آنی، اجتنابی، وابسته، عقلانی، شهودی در میان کارکنان صنعت بود. روش مطالعه توصیفی همبستگی بود و بدین منظور، ابتدا تعداد 242 نفر از کارکنان یک کارخانه صنعتی تولید آلیاژ در اصفهان به روش نمونه گیری تصادفی طبقه ای انتخاب شدند و به پرسشنامه ارزیابی حل مسئله هپنر و پترسون 1892 و پرسشنامه سبک های تصمیم گیری عمومی اسکات و بروس 1881 پاسخ دادند. داده ها به وسیله نرم افزار spss18 مورد تحلیل قرار گرفت. برای تجزیه و تحلیل داده ها از آمار توصیفی و استنباطی و برای بررسی روابط بین متغیر ها از روش همبستگی کانونی متعارف استفاده شد. نتایج نشان داد ترکیب خطی مناسبی بین متغیر کانونی ارزیابی حل مسئله با متغیر کانونی ملاک که شامل سبک های تصمیم گیری می باشد، وجود دارد. یافته ها نشان داد بین مجموعه مولفه های ارزیابی حل مسئله با سبک های تصمیم گیری به مقدار 0/760 همبستگی وجود دارد و مجموعه ارزیابی حل مسئله توانست به میزان 12 % واریانس بین دو مجموعه پیش بین و ملاک را تبیین کند. مولفه اجتناب در حل مسئله با سبک تصمیم گیری وابسته و اجتنابی رابطه مثبت و معنادار دارد. مولفه اعتماد در حل مسئله با سبک تصمیم گیری شهودی و عقلانی رابطه مثبت و معنادار دارد و میان اجتناب در حل مسئله و سبک تصمیم گیری آنی رابطه مثبت و معنادار وجود دارد

کلمات کلیدی:

مولفه های ارزیابی حل مسئله، سبک های تصمیم گیری، کارکنان صنعت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/390507>

